

Fremsat den 14. marts 2014 af finansministeren (Bjarne Corydon)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer¹⁾

(Udvidelse af anvendelsesområdet, mulighed for eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer, bemyndigelse til finansministeren til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af dokumenter og datasamlinger m.v.)

§ 1

I lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som ændret ved lov nr. 551 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/2003/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 90, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 37/2013/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, EU-tidende 2013, nr. L 175, side 1.«

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter »som offentlige myndigheder«: », herunder offentlige biblioteker, museer og arkiver«.

3. I § 2, *stk. 3, nr. 3*, indsættes efter »kulturinstitutioner«: »jf. dog stk. 1«.

4. I § 4 indsættes før stk. 1, som nyt stykke:

»Offentlige myndigheder herunder offentlige biblioteker, museer og arkiver kan stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse, medmindre lovens øvrige bestemmelser eller anden lovgivning er til hinder herfor.«

Stk. 1-5 bliver herefter stk. 2-6.

5. I § 4, *stk. 1, 2. pkt.*, der bliver stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »Betingelserne må ikke«: »unødigt«.

6. § 4, *stk. 3 og 4*, der bliver stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Myndigheden afgør snarest, om anmodningen kan imødekommes. En anmodning om videreanvendelse skal færdigbehandles inden syv arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på grund af f.eks. omfanget eller kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger, som anmodningen vedrører, undtagelsesvist ikke er muligt. Ansøgeren skal i givet fald underrettes om grunden til fristoverskridelsen samt om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet.

Stk. 5. Er der behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden inden syv arbejdsdage efter modtagelsen et aftaletilbud til ansøger. Hvis dette på grund af f.eks. omfanget eller kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger, som anmodningen vedrører, ikke er muligt, skal myndigheden underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge.«

7. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, når afslag meddeles af et offentligt bibliotek, museum eller arkiv.«

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende sprogversioner og formater, herunder i elektroniske formater. Er det muligt og hensigtsmæssigt skal dokumenter og datasamlinger endvidere stilles til rådighed i formelle, åbne og maskinlæsbare formater sammen med dokumenters og datasamlin-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 37/2013/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, EU-tidende 2013, nr. L 175, side 1.

gers metadata, medmindre det ikke kan klares ved en simpel ekspeditionssag.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille uddrag til rådighed for at efterkomme stk. 1, hvis dette ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.«

9. § 8, *stk. 1* affattes således:

»Når dokumenter eller datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der opkræves et gebyr til dækning af de meromkostninger, der er forbundet med at stille dokumenter eller datasamlinger til rådighed for videreanvendelse.«

10. I § 10, *stk. 1*, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 4«.

11. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Varigheden af en eneretsaftale om digitalisering af kulturelle ressourcer kan ikke overstige 10 år. Dog kan en eneretsaftale overstige 10 år, hvis det er nødvendigt for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse. Kulturministeren sikrer efter forhandling med finansministeren,

at en aftale med længere løbetid end 10 år revurderes for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år.«

12. I § 11 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af dokumenter og datasamlinger efter stk. 1-2.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Aftaler om eneret, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelse efter § 10, stk. 4, skal ophøre ved kontraktens udløb, dog senest den 18. juli 2043.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets baggrund*
3. *Lovforslagets indhold*
  - 3.1 *Visse kulturinstitutioner er omfattet*
    - 3.1.1 *Gældende ret*
    - 3.1.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.1.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.2 *Udvidelse af adgang til at indgå eneretsaftaler*
    - 3.2.1 *Gældende ret*
    - 3.2.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.2.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.3 *Præcisering af formater*
    - 3.3.1 *Gældende ret*
    - 3.3.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.3.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.4 *Gebyrregler*
    - 3.4.1 *Gældende ret*
    - 3.4.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.4.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.5 *Retten til at offentliggøre dokumenter og datasamlinger*
    - 3.5.1 *Gældende ret*
    - 3.5.2 *Lovforslagets indhold*
  - 3.6 *Betingelser for videreanvendelse*
    - 3.6.1 *Gældende ret*
    - 3.6.2 *Lovforslagets indhold*
  - 3.7 *Praktiske ordninger*
    - 3.7.1 *Gældende ret*
    - 3.7.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.7.3 *Lovforslagets indhold*
  - 3.8 *Regler om sagsbehandlingstid*
    - 3.8.1 *Gældende ret*
    - 3.8.2 *PSI-direktiv II*
    - 3.8.3 *Lovforslagets indhold*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 (PSI-direktiv II) om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Direktivet er optrykt som bilag 2 til lovforslaget. Direktivet er en revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktiv I).

Der lægges i lovforslaget bl.a. op til en udvidelse af lovens anvendelsesområde til også at omfatte offentlige biblioteker, arkiver og museer. Det foreslås endvidere, at der indføres en mulighed for at indgå eneretsaftaler på op til 10 år om digitalisering af kulturelle ressourcer samt en nærmere fastlæggelse af gebyrer. Herudover foreslås det, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om myndighedernes offentliggørelse af dokumenter og datasamlinger. Endelig fastlægges der en udtrykkelig hjemmel for of-

fentlige myndigheder til at stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse.

Endelig foreslås bemyndigelsen til videnskabsministeren om at fastsætte regler om brug af standardformater m.v. i den gældende PSI-lovs § 7, stk. 2, ophævet.

2. Lovforslagets baggrund

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktiv I) indeholder regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som myndighederne er i besiddelse af. Direktivet er gennemført i dansk ret ved lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-loven, lov nr. 596 af 24. juni 2005). PSI-loven blev ændret ved lov nr. 551 af 17. juni 2008, hvor lovens anvendelsesområde blev udvidet til at omfatte Folketinget og hertil knyttede organer samt domstolene. Baggrunden for denne lovændring var, at Europa-Kommissionen efter vedtagelsen af PSI-loven fra 2005 meddelte Danmark, at både Folketinget og hertil knyttede organer samt domstolene principielt var omfattet af PSI-direktiv I.

Med henblik på yderligere at fremme videreanvendelsen af informationer fra den offentlige sektor har Europa-Parlamentet og Rådet den 26. juni 2013 vedtaget direktiv 2013/37/EU om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktiv II).

PSI-direktiv II indeholder en udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte offentlige biblioteker, museer og arkiver. I forbindelse med denne udvidelse af anvendelsesområdet indeholder det reviderede direktiv endvidere bestemmelser om særlige regler for gebyrer og eneretsaftaler for det kulturelle område. Udvidelsen er begrundet i, at disse institutioners samlinger i stigende grad er og vil være værdifuldt råmateriale for videreanvendelse i mange produkter, herunder mobile applikationer. Andre kulturinstitutioner f.eks. orkestre, operaer, balletter og teatre er fortsat ikke omfattet af direktivet. Dette skyldes, at disse institutioners materiale typisk er omfattet af tredjemandsrettigheder og derfor under alle omstændigheder falder udenfor PSI-direktivets anvendelsesområde.

Derudover præciserer PSI-direktiv II, at dokumenter og datasamlinger, som er omfattet af direktivet, kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål.

Medlemslandene skal senest den 18. juli 2015 offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet jf. direktivets artikel 2. Nærværende lovforslag foreslås at træde i kraft den 1. juli 2014, hvorved PSI-direktiv II er gennemført i dansk ret.

3. Lovforslagets indhold

3.1 Visse kulturinstitutioner er omfattet

3.1.1 Gældende ret

Efter § 2, stk. 3, nr. 3, i PSI-loven finder loven ikke anvendelse på kulturinstitutioner. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at kulturinstitutioner omfatter f.eks. museer, biblioteker, arkiver, orkestre, operaer, balletter og teatre.

3.1.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 1, litra a, nr. v, medfører, at offentlige biblioteker, museer og arkiver bliver omfattet af direktivets anvendelsesområde. Der er tale om en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Udvidelsen begrundes med, at disse institutioners samlinger i stigende grad er og vil være værdifuldt råmateriale for videreanvendelse i mange produkter, herunder mobile applikationer. Andre kulturinstitutioner f.eks. orkestre, operaer, balletter og teatre er fortsat ikke omfattet af direktivet. Dette skyldes, at disse institutioners materiale typisk er omfattet af tredjemandsrettigheder og derfor under alle omstændigheder falder udenfor direktivets anvendelsesområde.

3.1.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde ændres i PSI-lovens § 2 således, at det fremgår af bestemmelsen, at offentlige biblioteker, museer og arkiver omfattes af lovens anvendelsesområde.

Ændringen indebærer, at dokumenter og datasamlinger som offentlige biblioteker, museer og arkiver er i besiddelse af, kan videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.2 Udvidelse af adgang til at indgå eneretsaftaler

3.2.1 Gældende ret

Det følger af § 10, stk. 1, i PSI-loven, at aftaler om videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger ikke må tildele eneret. Det følger af § 10, stk. 2, at såfremt eneret er nødvendig for leveringen af tjenesteydelsen i offentlighedens interesse, kan den offentlige myndighed indgå en eneretsaftale. Begrundelsen for enerettens tildeling revurderes hvert tredje år.

Det følger af bemærkningerne til PSI-loven (lov nr. 596 af 24. juni 2005), at bestemmelsen giver mulighed for, at der i særlige tilfælde, kan tildeles en eneret til videreanvendelse af visse dokumenter fra den offentlige sektor af hensyn til tjenesteydelser af almen samfundsmæssig interesse. Aftaler om eneret skal efter bestemmelsen beskrive baggrunden og præmisserne for beslutningen om indgåelsen af aftalen om eneret.

3.2.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 10, litra b, medfører, at det bliver muligt også at indgå eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer. Disse aftaler må som hovedregel ikke overstige 10 år. Aftaler, der overstiger 10 år, skal revurderes i det 11. år og herefter hvert 7. år.

Udvidelsen begrundes med, at der findes eksempler på samarbejdsaftaler mellem offentlige biblioteker, museer, og arkiver og med private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle materialer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist, at sådanne offentlig-private partnerskaber kan være en forudsætning for at få digitaliseret kulturelt materiale og således give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle goder, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv. En vis eneretsperiode kan være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering ind igen. Denne periode bør dog være tidsbegrænset og så kort som mulig for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret.

En eneretsperiode på mere end 10 år bør være underlagt krav om revurdering under hensyntagen til teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået.

3.2.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at PSI-lovens § 10 ændres således, at der gives mulighed for at indgå eneretsaftaler med henblik på digitalisering af kulturelle materialer. Varigheden af en eneretsaftale om digitalisering af kulturelle ressourcer kan ikke overstige 10 år. Dog kan en eneretsaftale overstige 10 år, hvis det er nødvendigt for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse. Kulturministeren sikrer efter forhandling med finansministeren, at en aftale med længere løbetid end 10 år revurderes for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år.

Ændringen indebærer, at offentlige myndigheder, som er omfattet af PSI-loven, kan indgå eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer, og at disse aftaler ikke kan overstige 10 år. Dog kan en eneretsaftale overstige 10 år, hvis det er nødvendigt for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse. En aftale med længere løbetid end 10 år skal revurderes, for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år.

Muligheden for indgåelse af eneretsaftaler vedrører kun digitaliseringen af institutionens egne materialer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

3.3 Præcisering af formater

3.3.1 Gældende ret

Efter § 7 i PSI-loven er det gældende, at når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed, skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende

de sprogversioner og formater, herunder elektroniske formater, og såfremt det er muligt i elektronisk form.

Det følger af PSI-lovens § 7, stk. 2, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter aftale med finansministeren kan fastsætte regler om standarder for formater til brug for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger i forbindelse med etablering af nye grænseflader og kvalitetsforbedring af data.

3.3.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 2, og artikel 1, nr. 5, medfører en præcisering af de formater, der så vidt muligt, og hvis det er hensigtsmæssigt, skal anvendes ved tilrådighedsstillelse. Dokumenter bør således stilles til rådighed i åbne og maskinlæsbare formater sammen med metadata, der begge så vidt muligt bør være i overensstemmelse med formelle åbne standarder. Derudover defineres »maskinlæsbart format«, »åbent format« og »formel åben standard«.

Præciseringen begrundes med, at offentlige myndigheder skal stille deres data til rådighed i åbne og maskinlæsbare formater, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt for at lette videreanvendelsen af offentlige dokumenter og datasamlinger.

3.3.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at PSI-lovens § 7 ændres, så dokumenter så vidt muligt stilles til rådighed i formelle, åbne og maskinlæsbare formater sammen med dokumenter og datasamlingers metadata.

Ændringen indebærer, at offentlige myndigheder, som er omfattet af PSI-loven, så vidt muligt skal stille deres dokumenter til rådighed for videreanvendelse sammen med deres metadata i formelle, åbne og maskinlæsbare formater.

Herudover foreslås det, at den gældende bemyndigelse til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling ophæves. Ændringen indebærer, at der ikke længere i medfør af loven kan fastsættes regler på dette område. Bemyndigelsen har ikke været anvendt og vurderes derfor ikke at være nødvendig. Såfremt der måtte opstå et behov for at anvende fælles standarder, vil dette kunne aftales mellem de relevante parter.

Endelig foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2, der præcisierer, at en myndighed, som hidtil, ikke er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter for at imødekomme en anmodning om tilrådighedsstillelse, hvis det ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

3.4 Gebyrregler

3.4.1 Gældende ret

I § 8 i PSI-loven fremgår det, at gebyrer skal fastsættes efter de eksisterende retningslinjer for prissætning af data, hvilket følger af Finansministeriets vejledning om priskalkulation fra 1998 og senere udmøntning af principperne for be-

taling for data. Hovedprincippet er, at offentlige data, der er produceret som led i udførelsen af bevillings- og gebyrfinansierede omkostninger, prifsættes til distributionsomkostningerne samt eventuelle omkostninger til kvalitetsforbedring af data, der ligger udover, hvad der er nødvendigt for at tilgodese myndighedens eget behov.

Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der som hovedregel opkræves et gebyr, der ikke overstiger meromkostningerne ved distribution og eventuel kvalitetsforbedring af dokumenterne og datasamlingerne, herunder etablering af grænseflader, der er nødvendige for at kunne imødekomme ansøgers anmodning.

Med meromkostninger forstås således de yderligere omkostninger, der opstår i forbindelse med distributionen.

I de få tilfælde, hvor data produceres som led i en indtægtsdækket offentlig produktionsvirksomhed, dvs. hvor den offentlige myndigheds hovedopgave er helt eller delvist indtægtsfinansieret, og datasamlingen følgelig ikke allerede er finansieret over en bevilling, gives der dog mulighed for at opkræve fuld betaling, der også bidrager til at dække omkostningerne ved selve dataproduktionen.

Det følger af bemærkningerne til PSI-lovens § 8, at gebyrbestemmelserne ikke har konsekvenser for bestemmelser i andre love, der fastsætter størrelsen af betaling for videreanvendelse, herunder bestemmelser om betaling, der har skattemæssig karakter.

3.4.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 6 skærper gebyrreglerne i forhold til det hidtil gældende direktiv, således at gebyret nu ikke må overstige meromkostninger ved reproduktion, tilrådgivningsstillelse og formidling af dokumenterne.

Det er en forudsætning, at de offentlige myndigheder beregner gebyrerne i overensstemmelse med objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier.

Med PSI-direktiv II er der endvidere indført særlige gebyrregler for de kulturelle institutioner. Offentlige biblioteker, museer og arkiver, kan tage et gebyr, der dækker omkostningerne til indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og afklaring af rettigheder samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.

Ændringerne begrundes med, at offentlige myndigheders gebyr i princippet bør begrænses til de marginale omkostninger, men at der bør tages hensyn til nødvendigheden af ikke at hindre den normale funktion af offentlige myndigheder, der skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af deres omkostninger til udførelse af deres offentlige opgaver. For de kulturelle myndigheder begrundes det med, at de bør kunne opkræve gebyrer udover de marginale omkostninger for ikke at hindre deres normale funktion.

3.4.3 Lovforslagets indhold

Efter lovforslaget udvides lovens anvendelsesområde, så loven fremover også vil gælde for offentlige biblioteker,

museer og arkiver. Disse institutioner har ofte typer af omkostninger i forbindelse med at stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse, som ikke er dækket af ordlyden i den gældende § 8, stk. 1, herunder opbevaring, der er nødvendig for at stille dokumenter til rådighed samt afklaring af rettigheder.

Det foreslås derfor, at PSI-lovens § 8, stk. 1, ændres og affattes i en mere generel form, så den også dækker sådanne og eventuelle andre typer af omkostninger. Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der opkræves et gebyr, der ikke overstiger meromkostningerne forbundet hermed, herunder omkostningerne ved distribution og eventuel kvalitetsforbedring af dokumenterne og datasamlingerne, etablering af grænseflader, opbevaring, der er nødvendig for at stille dokumenter til rådighed, afklaring af rettigheder, løn og materialer.

Det vil sige, at der er tale om en begrænsning i forhold til direktivets bestemmelser, hvorefter der også kan tages en rimelig forrentning af investeringerne.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

3.5 Retten til at offentliggøre dokumenter og datasamlinger

3.5.1 Gældende ret

I § 4, stk. 1, i PSI-loven fremgår det, at når en myndighed giver adgang til videreanvendelse af dokumenter eller datasamlinger efter denne lov, kan myndigheden i en aftale fastsætte betingelser for videreanvendelse.

Det følger af bemærkningerne til PSI-lovens § 4 (lov nr. 596 af 24. juni 2005), at hvis dokumenter og datasamlinger ikke på forhånd stilles til rådighed for videreanvendelse, f.eks. ved tidligere at være stillet til rådighed for andre private virksomheder eller offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter ved offentliggørelse på myndighedens hjemmeside eller ved en tidligere aftale om videreanvendelse, vil den offentlige myndighed endvidere i forbindelse med en anmodning skulle afgøre spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives adgang til videreanvendelse af dokumentet eller datasamlingen samt fastsætte eventuelle betingelser herfor i en aftale.

3.5.2 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås, at der indsættes et nyt stk. 1 i § 4 i PSI-loven.

Det foreslås, at offentlige myndigheder, som er omfattet af denne lov, kan stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse i medfør af denne lov, medmindre lovens øvrige bestemmelser eller anden lovgivning er til hinder herfor.

Det nye stk. 1 medfører, at der indføres en udtrykkelig hjemmel til, at offentlige myndigheder, som er omfattet af denne lov, kan stille informationer til rådighed for videreanvendelse, herunder til både kommercielle og ikke-kommercielle formål, medmindre lovens øvrige bestemmelser eller anden lovgivning er til hinder herfor.

Myndighederne kan således stille informationer til rådighed for videreanvendelse eksempelvis ved at offentliggøre dokumenter eller datasamlinger på deres hjemmeside. Lovforslaget ændrer ikke på de gældende regler om adgang til aktindsigt i eksempelvis offentligheds- og forvaltningsloven, reglerne om immaterialretten, jf. ophavsretsloven, og reglerne om persondatabeskyttelse i persondataloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

3.6 Betingelser for videreanvendelse

3.6.1 Gældende ret

I § 4, stk. 1 i PSI-loven fremgår det, at dokumenter og datasamlinger kan videreanvendes uden betingelser, eller myndigheder kan stille betingelser, der ikke begrænser muligheden for videreanvendelse eller begrænser konkurrencen.

3.6.2 Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at den eksisterende § 4, stk. 1, ændres, således at offentlige myndigheder kan fastsætte betingelser, der ikke begrænser muligheden for videreanvendelse unødigt eller begrænser konkurrencen.

I den eksisterende PSI-lov indgår »unødigt« ikke, hvilket har betydet, at offentlige myndigheder ikke kan fastsætte betingelser, der begrænser videreanvendelse eller konkurrencen. Dette har i praksis vist sig at være u hensigtsmæssigt for myndighederne, idet der i nogle tilfælde kan være behov for at fastsætte nærmere betingelser f.eks. vedrørende kildeangivelse, som kan medføre en begrænsning i videreanvendelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

3.7 Praktiske ordninger

3.7.1 Gældende ret

I § 11 i PSI-loven fremgår det, at den offentlige myndighed offentliggør en oversigt over dokumenter, der stilles til rådighed for videreanvendelse efter denne lov. Beslutter den offentlige myndighed ikke længere at stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse eller ikke længere at opdatere dem, skal myndigheden offentliggøre en beslutning herom, så snart det kan lade sig gøre, og såfremt det er muligt i elektronisk form.

3.7.2 PSI-direktiv II

PSI-direktiv II artikel 1, nr. 9, medfører, at medlemslandene skal etablere praktiske ordninger, som gør det lettere at søge efter dokumenter, hvortil der er givet adgang til videreanvendelse. Dette kan f.eks. være lister over de vigtigste dokumenter med relevante metadata, der såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt er tilgængelige online og i et maskinlæsbart format, og webportaler, hvorfra der er adgang til sådanne lister over dokumenter.

3.7.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at PSI-lovens § 11 ændres, så finansministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af dokumenter og datasamlinger.

Ændringen indebærer, at finansministeren kan fastsætte regler om anvendelse af et datakatalog over offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger. Finansministeren kan herunder bestemme, at kravet til en offentlig myndigheds offentliggørelse i medfør af bestemmelserne i § 11, stk. 1 og 2, kun kan opfyldes ved at anvende et bestemt datakatalog.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

3.8 Regler om sagsbehandlingstid

3.8.1 Gældende ret

Det fremgår af PSI-lovens § 4, stk. 3, at myndigheden snarest afgør, om anmodningen kan imødekommes. Er begæringen ikke imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil, samt om hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

Det fremgår endvidere af PSI-lovens § 4, stk. 4, at såfremt der er behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden snarest aftaletilbud til ansøgeren. Er tilbuddet ikke udarbejdet inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge.

Det følger af bemærkningerne til PSI-lovens § 4, at den i bestemmelserne fastsatte 10-dages frist for behandling af ansøgninger efter dette lovforslag følger fristerne i henholdsvis offentlighedsloven og forvaltningsloven og de deraf følgende betingelser.

3.8.2 PSI-direktiv II

Der er ikke nogen ændringer i PSI-direktiv II.

Det følger af artikel 4 i PSI-direktiv I, at offentlige myndigheder behandler, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, anmodninger om videreanvendelse elektronisk og giver ansøgeren adgang til at anvende dokumentet, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren inden for en rimelig frist, der svarer til fristerne for behandling af anmodninger om aktindsigt.

3.8.3 Lovforslagets indhold

For at skabe overensstemmelse med den nye offentlighedslov og de ændringer af forvaltningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2014 med hensyn til tidsfrister for behandling af aktindsigtsanmodninger m.v., foreslås en ændring af § 4, således at en anmodning om videreanvendelse skal færdigbehandles inden syv arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på grund af f.eks. omfanget eller kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger, som anmodningen vedrører, undtagelsesvist ikke er muligt. Ansøgeren

skal i givet fald underrettes om grunden til fristoverskridelsen samt om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget udvider lovens anvendelsesområde til at omfatte offentlige biblioteker, museer og arkiver. Derudover indeholder lovforslaget en række tiltag, der kan forventes at føre til forøget videreanvendelse af offentlige dokumenter og datasamlinger i den private sektor.

Afhængigt af forøgelsen i videreanvendelsen af offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger vil der kunne være afledte økonomiske gevinster for den offentlige sektor i form af forøgede skatteindtægter som følge af højere vækst i private virksomheder, der bygger på videreanvendelse af offentlige informationer.

Lovforslagets gebyrbestemmelse præciserer gebyrreglerne i den gældende PSI-lov, og følger de eksisterende retningslinjer for prissætning af data, hvilket følger af Finansministeriets vejledning om prisfastsættelse fra 2006 og senere udmøntning af principperne for betaling for data. Hovedprincippet er, at offentlige data, der er produceret som led i udførelsen af bevillings- og gebyrfinansierede omkostninger, prisfastsættes til distributionsomkostningerne samt eventuelle omkostninger til kvalitetsforbedring af data, der ligger udover, hvad der er nødvendigt for at tilgodese myndighedens eget behov. I de få tilfælde, hvor data produceres som led i en indtægtsdækket offentlig produktionsvirksomhed, dvs. hvor den offentlige myndigheds hovedopgave er helt eller delvist indtægtsfinansieret, og datasamlingen følgelig ikke allerede er finansieret over en bevilling, gives der dog mulighed for at opkræve fuld betaling, der også bidrager til at dække omkostningerne ved selve dataproduktionen.

Den foreslåede ændring til den gældende § 8, stk. 1 har til hensigt at sikre, at de offentlige myndigheder får mulighed for at opkræve gebyrer, der dækker de samlede meromkostninger fra udlevering af og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter, herunder meromkostninger til opbevaring og afklaring af rettigheder. Meromkostninger til opbevaring og afklaring af rettigheder er således eksempler på omkostninger, der forventeligt især vil være relevante for offentlige biblioteker, museer og arkiver.

Det forventes ikke at føre til merudgifter for offentlige biblioteker, museer og arkiver, da gebyrbestemmelsen åbner mulighed for at opkræve fuld brugerbetaling til dækning af de omkostninger, der er forbundet med indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og afklaring af rettigheder, som er nødvendige for at imødekomme anmodningen om videreanvendelse.

Gebyrbestemmelsen har ikke konsekvenser for bestemmelser i andre love, der fastsætter størrelsen af betaling for

videreanvendelse, herunder bestemmelser om betaling, der har skattemæssig karakter.

Lovforslaget medfører ikke større ændringer for de myndigheder, der allerede er omfattet af den gældende PSI-lov. Lovforslaget forpligter ikke de offentlige myndigheder til at stille dokumenter og datasamlinger for videreanvendelse i bestemte formater eller standarder til rådighed i videre omfang, end hvad der følger af den gældende PSI-lov.

Lovforslaget forpligter offentlige biblioteker, museer og arkiver til at offentliggøre en oversigt over, hvilke dokumenter og datasamlinger der stilles til rådighed for videreanvendelse efter denne lov. Omkostningerne ved denne offentliggørelse vil kunne indregnes i omkostningerne ved at stille dokumenterne til rådighed og dermed kunne opkræves som gebyr.

Lovforslaget vurderes derfor ikke at føre til merudgifter for stat, kommuner og regioner.

For offentlige biblioteker, museer og arkiver vurderes de administrative konsekvenser at være af beskeden karakter for så vidt angår kravet om offentliggørelse af en oversigt samt selve tilrådighedsstillelsen af dokumenter. Der kan være en vis arbejdsbyrde forbundet med afklaring af rettigheder i forbindelse med en anmodning om videreanvendelse. Eventuelle omkostninger forbundet med administrationen heraf vil kunne indregnes i de opkrævede gebyrer jf. lovforslagets gebyrbestemmelser.

Lovforslaget vurderes ikke herudover at have administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Europa-Kommissionen fik i 2011 udført en analyse med henblik på at estimere det økonomiske potentiale ved øget videreanvendelse af offentlig information i EU, den såkaldte Graham Vickery rapport. Rapporten anslog det samlede marked for den offentlige sektors informationer i 2008 til at udgøre 28 mia. EUR for hele EU, men samtidig at den økonomiske gevinst ved at lempe adgangen til den offentlige sektors informationer yderligere udgør 40 mia. EUR årligt for EU. Rapporten anslår, at den samlede direkte og indirekte økonomiske fortjeneste ved videreanvendelse af den offentlige sektors informationer i hele EU udgør omkring 140 mia. EUR årligt.

Rapporten vurderer, at en væsentlig forudsætning for at realisere de økonomiske værdier er, at der er let adgang til offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger, og at disse data enten er gratis, eller at gebyrer højst dækker de marginale omkostninger forbundet med distribution.

Finansministeriet har ikke foretaget skøn over, hvor stor en del af den potentielle økonomiske værdi ved videreanvendelse af offentlige data, der i dag er indfriet i den private sektor. Det vurderes dog, at erhvervslivets forudsætninger for at realisere den økonomiske værdi af offentlige informationer allerede i dag i udstrakt grad er til stede som følge af de eksisterende danske regler for gebyrfastsættelse, som lovforslaget viderefører uændret.

Regeringen, Kommunernes Landsforening og Danske Regioner indgik i oktober 2012 en aftale om at igangsætte et grunddataprogram. Grunddata er de grundlæggende data om enheder af central betydning for samfundet såsom ejendomme, adresser, geografi, personer og virksomheder. Programmet har til formål at sikre tilgængelighed af grunddata, ved bl.a. ensartede tekniske grænseflader, og ét centralt sted hvor brugerne kan finde og hente grunddata samt indgå eventuelle aftaler om brugen af grunddata.

I forbindelse med grunddataprogrammet vurderes det, at frigivelse af grunddata kan skabe gevinster for op mod en halv milliard kroner for erhvervslivet. Dertil kommer et betydeligt vækst- og innovationspotentiale. Ejendoms- og forsikringsbranchen, den finansielle sektor, teleselskaber, gps-producenter og iværksættere forventes at være blandt dem, der vil få fordele af bedre og gratis grunddata.

Lovforslaget udvider lovens anvendelsesområde til at omfatte offentlige biblioteker, museer og arkiver. Offentlige biblioteker, museer og arkiver har en betydelig mængde værdifulde offentlige informationsressourcer, navnlig fordi digitaliseringsprojekter har mangedoblet mængden af digitalt offentligt materiale. Disse kulturhistoriske samlinger og dertil hørende metadata er et potentielt grundlag for produkter og tjenester med digitalt indhold og har et kæmpe potentiale for innovativ videreanvendelse på områder som læring og turisme.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen nævneværdige, dog administrative konsekvenser for biblioteker, museer og arkiver i forbindelse med behandlinger af anmodninger om videreanvendelse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Der vil kunne være økonomiske gevinster for informationsindustrien ved udvikling af nye indholdstjenester som følge af lovforslagets udvidede anvendelsesområde.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktiv II), som er en revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været i høring i perioden fra den 2. december 2013 til den 6. januar 2014 hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Banedanmark, Berlingske Tidende, Danmarks Meteorologiske Institut, Danmarks Radio, Danmarks Rederiforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Metal, Dansk Sprognævn, Dansk Standard, Danske Regioner, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier Research, Danske Universiteter, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Kgl. Bibliotek, DI-ITEK, DK-Hostmaster A/S, Domstolsstyrelsen, DSB, FDIH-Foreningen for Dansk Internethandel, Finansrådet, Forlæggerforeningen, IT-branchen, Jyllands Posten, KLF- Kirke og Medier, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Teknik og Miljøforvaltningen, Københavns Universitet, juridisk fakultet, professor dr. jur. Mads Bryde Andersen, Landbrug og Fødevarer, Nationalmuseet, Politiken, Post Danmark, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, Septima P/S, Statens Arkiver, Statsbiblioteket, TEKNIQ Installatørernes organisation, TV2 og UNI-C.

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.
-------------------------	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med forslaget indsættes der en fodnote til PSI-lovens titel, således at det fremgår af hovedloven, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/2003/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 90, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 37/2013/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, EU-tidende 2013, nr. L 175, side 1.

Til nr. 2

Bestemmelserne sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, nr. 1, litra a, nr. v, som udvider kredsen af offentlige myndigheder, der er omfattet, med visse kulturinstitutioner.

Bestemmelsen er en udvidelse af kredsen af offentlige myndigheder, der er omfattet af loven, idet offentlige biblioteker, museer og arkiver foreslås omfattet i det omfang de er offentlige myndigheder, som er omfattet af § 3, stk. 1.

Ved denne lov forstås offentlige biblioteker, museer og arkiver museer i overensstemmelse med henholdsvis biblioteks-, museums- og arkivloven, i det omfang de er offentlige myndigheder.

Offentlige biblioteker omfatter også universitetsbiblioteker, som ved denne lov forstås som et bibliotek, der er placeret på et offentligt universitet, som leverer en videregående uddannelse og medfører en akademisk grad.

Derudover gælder de generelle undtagelsesbestemmelser i den eksisterende PSI-lovs § 2 i forhold til dokumenter og datasamlinger, som er tilvejebragt eller kvalitetsforbedret som led i offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter, eller hvortil tredjemand besidder en immateriel rettighed.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring følger af forslagens § 1, nr. 2, idet det er offentlige biblioteker, museer og arkiver, der foreslås omfattet af loven, men ikke alle øvrige kulturinstitutioner.

Til nr. 4

Bestemmelsen sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, nr. 3, med henblik på at tydeliggøre, at offentlige myndigheder skal sikre, at dokumenter, som omfattet af direktivet, kan videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål. For dokumenter, som offentlige biblioteker, museer og arkiver har intellektuelle ejendomsrettigheder til, sikrer medlemsstaterne, når videreanvendelse af

sådanne dokumenter er tilladt, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål.

Bestemmelsen skaber udtrykkelig hjemmel til, at offentlige myndigheder, som er omfattet af denne lov, kan stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse, herunder både til kommercielle og ikke-kommercielle formål, medmindre lovens øvrige bestemmelser er til hinder herfor, eller aktindsigt er begrænset eller udelukket i medfør af anden lovgivning.

Såfremt en offentlig myndighed har publiceret dokumenter og datasamlinger kan disse videreanvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål i medfør af betingelserne i denne lov. Bestemmelsen medfører ikke en pligt til at myndigheder af egen drift skal publicere data, men at myndighederne er forpligtet til at imødekomme anmodninger om tilrådgivningsstilling med henblik på videreanvendelse, medmindre lovens øvrige bestemmelser eller anden lovgivning er til hinder herfor. F.eks. skal den offentlige myndighed sikre, at offentliggørelse af dokumenter eller datasamlinger ikke er i strid med konkurrencereglerne eller persondatareglerne.

Lovforslaget ændrer ikke på de gældende regler om aktindsigt i eksempelvis offentligheds- og forvaltningsloven.

Såfremt dokumenter eller datasamlinger er udleveret efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven, kan de i almindelighed frit videreanvendes, medmindre der følger begrænsninger heraf i disse love eller i anden lovgivning, herunder bl.a. ophavsretsloven eller persondataloven. Der skal således i almindelighed ikke søges om tilladelse til at bruge dokumenter eller datasamlinger, der er udleveret efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven til f.eks. kommercielle formål. Lovforslaget ændrer ikke ved dette.

Til nr. 5

Det foreslås, at det præciseres, at myndighederne kan fastsætte betingelser, der ikke må begrænse videreanvendelsen unødigt.

I det hidtil gældende direktiv har det været gældende, at dokumenter og datasamlinger kan videreanvendes uden betingelser, eller myndigheder kan stille betingelser, der ikke begrænser muligheden for videreanvendelse unødigt eller begrænser konkurrencen. Direktivændringen medfører ikke ændringer i dette.

I den gældende PSI-lov indgår »unødigt« ikke, hvilket har betydet, at det har været uklart for offentlige myndigheder, hvorvidt de kunne fastsætte betingelser i forbindelse med videreanvendelse.

Der bør under alle omstændigheder indføres så få restriktioner for videreanvendelse som muligt. Begrænsninger, der må indføres, er eksempelvis begrænsninger i forhold til myndighedens ansvar for oplysninger, der findes i en brugers service og eventuelt pålæg om at oplyse kildeangi-

velse for så vidt angår informationer, der videreformidles i uændret form.

Til nr. 6

Bestemmelserne følger af PSI-direktiv I artikel 4, nr. 1. Den i bestemmelserne fastsatte frist på syv arbejdsdage for behandling af anmodninger efter PSI-loven følger fristerne i henholdsvis den nye offentlighedslov og af de ændringer i forvaltningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2014.

Den offentlige myndighed skal således, hvis myndigheden ikke kan træffe en afgørelse, herunder udfærdige et aftaletilbud inden for de fastsatte tidsfrister, underrette ansøger om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse henholdsvis et eventuelt aftaletilbud kan forventes at foreligge.

Det er f.eks. omfanget eller kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger, der anmodes om, der undtagelsesvist kan begrunde en fravigelse af udgangspunktet om at afgørelse træffes inden syv arbejdsdage efter modtaget ansøgning. Der kan heri indgå, at der er tale om dokumenter og datasamlinger, der ikke tidligere har været genstand for videreanvendelse, og som det derfor kræver særligt ressourcforbrug hos myndigheden at kunne stille til rådighed, f.eks. test af udtræk. Endvidere kan evt. gebyrfastsættelse for tilrådgighedsstillelse af data og dokumentsamlinger, der ikke tidligere har været stillet til rådighed, være forbundet med afklaringer og beregninger, som ikke kan foreligge inden for syv arbejdsdage.

Til nr. 7

Det foreslås, at kravet om at henvise til rettighedshaveren ikke gælder for offentlige biblioteker, museer og arkiver. Bestemmelsen sikrer gennemførelse af PSI-direktiv II artikel 1, nr. 4.

Til nr. 8

Det foreslås, at tilgængelighed af dokumenter skal sikres ved anvendelse af et formelt åbent og maskinlæsbart format sammen med dokumenters og datasamlingers metadata.

I overensstemmelse med direktivet forstås »maskinlæsbart format« som et filformat, der er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og udtrække specifikke data af interesse, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur.

Data kodet i filer, der er struktureret i et maskinlæsbart format, såsom OIOXML eller en tilsvarende åben standard, er maskinlæsbare data. Dokumenter, der er kodet i et filformat, som begrænser en sådan automatisk behandling, fordi data ikke kan eller ikke uden problemer kan udtrækkes af sådanne dokumenter, kan ikke betragtes som dokumenter i maskinlæsbart format.

Ved »åbent format« forstås et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter.

Ved »formel åben standard« forstås en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljere-

de specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software.

Det foreslås, at den gældende PSI-lovs § 7, stk. 2, ophæves, således at den deri indeholdte bemyndigelse til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling ophæves. Ændringen indebærer, at der ikke længere i medfør af loven kan fastsættes regler på dette område. Bemyndigelsen har ikke været taget i brug, og vurderes derfor ikke at være nødvendig. Såfremt der måtte opstå et behov for fælles standarder i forbindelse med videreanvendelse vil dette kunne aftales mellem de relevante parter.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2, der præciserer, at en myndighed, som hidtil, ikke er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter for at imødekomme en anmodning om tilrådgighedsstillelse, hvis det ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

Til nr. 9

Efter lovforslaget udvides lovens anvendelsesområde, så loven fremover også vil gælde for offentlige biblioteker, museer og arkiver. Disse institutioner har ofte typer af omkostninger i forbindelse med at stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse, som ikke er dækket af ordlyden i den gældende § 8, stk. 1, herunder opbevaring, der er nødvendig for at stille dokumenter til rådighed, samt afklaring af rettigheder.

Gebyrreglerne hindrer ikke gebyrfri udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder som led i ikke-kommercielle opgaver, selv om andre brugere, f.eks. private virksomheder, skal betale gebyr for videreanvendelse af de samme dokumenter. Dokumenter og datasamlinger skal stilles til rådighed for private brugere i samme omfang og på samme vilkår, som gælder for offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter, herunder indtægtsdækket virksomhed, da der i dette tilfælde er tale om sammenlignelige kategorier af videreanvendelse. Gebyrreglerne hindrer i øvrigt ikke, at der vedtages en differentieret gebyrpolitik for henholdsvis kommerciel og ikke-kommerciel videreanvendelse.

Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der opkræves et gebyr, der ikke overstiger meromkostninger forbundet hermed, herunder omkostningerne ved distribution og eventuel kvalitetsforbedring af dokumenterne og datasamlingerne, etablering af grænseflader, opbevaring, der er nødvendig for at stille dokumenter til rådighed, afklaring af rettigheder, løn og materialer.

Omkostningsberegningen skal bygge på en beregning af omkostningerne ved at distribuere de enkelte data. Hvis den dataafgivende myndighed videreformidler forskellige typer data/dataprodukter, skal beregningen foretages for hver enkelt af disse produkter, evt. på baggrund af en skønnet fordeling af omkostninger, der ikke kan henføres direkte.

Finansiering af beregning af standardgebyrer er en del af distributionsomkostninger, ligesom eventuelle administrative omkostninger ved offentliggørelse af oversigter over offentlig information, der stilles til rådighed for videreanven-

delse, vil kunne indregnes i gebyrerne som en del af de meromkostninger, der er ved at stille data til rådighed.

Generelt kan administrative omkostninger, der følger af at offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, finansieres som led i selve gebyret.

Hvis en myndighed på aftageres foranledning indsamler eller kvalitetsforbedrer data ud over myndighedens egne behov eller hensynet til videregivelseskrav i lovgivningen, kan denne kvalitetsforbedring brugerfinansieres fuldt ud. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der ikke med bestemmelsen gives en særlig hjemmel til, at offentlige myndigheder kan indsamle og kvalitetsforbedre data ud over myndighedens egne behov.

Det betyder, for så vidt gælder data, der indsamles eller kvalitetsforbedres på aftagers eller aftageres foranledning, at den afgivende myndighed kan opnå en pris, der dækker de langsigtede gennemsnitsomkostninger ved både dataindsamling og distribution.

Det vil sige, at der i beregningen af gebyret i overensstemmelse med de nuværende regler og praksis må tages hensyn til den forventede fremtidige afsætning. Alle omkostninger til kvalitetsforbedring skal ikke nødvendigvis pålægges den første aftager, ligesom det generelle princip om omkostningsdækning også gælder for kvalitetsforbedringer. Offentlige myndigheder kan dog forudsætte fuld finansiering af omkostningerne til kvalitetsforbedring af data.

Til kvalitetsforbedring af data kan henregnes initiativer, der forbedrer adgangen til data, f.eks. gennem udvikling af nye grænseflader.

Offentlige myndigheder vil kunne forudsætte fuld brugerfinansiering af eventuelle meromkostninger, herunder generelle omkostninger med at leve op til og etablere en standardiseret grænseflade til et offentligt system, hvor disse er etableret på aftagers foranledning. Denne brugerfinansiering af grænseflader er tiltænkt at rumme alle omkostninger til udvikling, implementering, vedligeholdelse og lignende, der er foretaget som følge af aftagers anmodning om videreanvendelse eller som konsekvens heraf. Ingen offentlige myndigheder vil således kunne forpligtes til eventuelle fremtidige udgifter, som ikke fuldt ud vil kunne indeholdes i de opkrævede gebyrer.

Til nr. 10

Forslagets bestemmelse er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 11.

Til nr. 11

Bestemmelsen foreslår, at der gives hjemmel til, at en offentlig myndighed i forbindelse med digitalisering af kulturelle ressourcer kan indgå en eneretsaftale, der ikke kan overstige en løbetid på op til 10 år. Dog kan en eneretsaftale overstige 10 år, hvis det er nødvendigt for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse. Kulturministeren sikrer efter forhandling med finansministeren, at en aftale

med længere løbetid end 10 år revurderes for så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år.

Kulturministeren sikrer efter forhandling med finansministeren, at en eneretsaftale på mere end 10 år revurderes for så vidt angår aftalens løbetid under hensyntagen til teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået.

Kulturelle ressourcer forstås i denne lov som offentligt kulturelt materiale på offentlige biblioteker, museer og arkiver.

En eneretsaftale bør under alle omstændigheder være så kort som mulig.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der i særlige tilfælde kan tildeles eneret til videreanvendelse af visse dokumenter fra den offentlige sektor af hensyn til tjenesteydelser af almen samfundsmæssig interesse. Aftalen om eneret skal efter bestemmelsen beskrive baggrunden og præmisserne for beslutningen om indgåelse af aftalen om eneret. Et eksempel på, hvor denne regel kan benyttes, kan være en situation, hvor man fra offentlig side, ud fra en samfundsmæssig vurdering, ønsker visse oplysninger gjort tilgængelige for borgerne, men hvor der ikke er mulighed for etablering af en sådan service indenfor offentlige rammer, og hvor der ikke umiddelbart kan ses nogen forretningsmodel, der vil kunne tiltrække private virksomheder til at vedligeholde servicen indenfor 10 år. Dette kan f.eks. være, fordi etablering vil være meget dyr og tage lang tid at forrente, eller fordi det kommercielle potentiale er så beskedent, at det af den grund vil tage så lang tid at opnå økonomisk balance, at intet kommercielt foretagende vil offentliggøre informationen uden en sådan eneret.

Dette er også baggrunden for, at aftaler om eneret på mere end 10 år, skal revurderes mindst hvert 7. år. Hvis der er udviklet mulighed for et kommercielt marked, vil eneretten ikke kunne fornyes.

En eneretsaftale skal tillige indeholde bestemmelse om, at den offentlige myndighed vederlagsfrit skal modtage et eksemplar.

Denne udvidede mulighed finder kun anvendelse på aftaler om digitalisering af kulturelle ressourcer. Der findes flere eksempler på samarbejdsaftaler mellem kulturelle institutioner og private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle ressourcer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist, at sådanne offentlig-private partnerskaber kan være en forudsætning for at få digitaliseret kulturelt materiale og således give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle goder, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv. En vis eneretsperiode kan være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering indenfor 10 år. Denne periode bør være tidsbegrænset og så kort som mulig for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret.

Kulturministeren sikrer efter forhandling med finansministeren, at en eneretsaftale på mere end 10 år revurderes for så vidt angår aftalens løbetid under hensyntagen til teknolo-

giske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået.

Enhver aftale om digitalisering af kulturelle ressourcer skal være betinget af, at den offentlige myndighed vederlagsfrit modtager en kopi af de digitaliserede ressourcer.

Til nr. 12

Den foreslåede bestemmelse giver en bemyndigelse til finansministeren til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne bruges til at fastsætte nærmere regler om, at offentlige myndigheder skal offentliggøre en oversigt over deres dokumenter og datasamlinger i et bestemt datakatalog, herunder over de dokumenter og datasamlinger, der ikke længere stilles til rådighed eller opdateres. Bemyndigelsen vil endvidere kunne bruges til at fastsætte nærmere regler om, at myndighederne kun kan opfylde den eksisterende forpligtelse i § 11, stk. 1 og 2, ved at anvende, herunder linke til, det datakatalog, som måtte blive

fastsat af finansministeren. Ved fastsættelse af regler om anvendelse af et bestemt datakatalog kan indgå overvejelser om at samle data fra forskellige portaler, eksempelvis INSPIRE geoportalen. Endvidere kan det være relevant at inddrage erfaringer fra det fællesoffentlige grunddataprogram om anvendelse af datakatalog.

Til § 2

I *stk. 1* foreslås det, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2 er en ny bestemmelse, der implementerer PSI-direktiv II artikel 1, nr. 10, litra d.

Til § 3

I lighed med den nuværende PSI-lov gælder lovændringerne ikke for Færøerne og Grønland. Lovændringerne kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som ændret ved lov nr. 551 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/2003/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 90, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 37/2013/EU af 26. juni 2013 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, EU-tidende 2013, nr. L 175, side 1.«

§ 2. Loven omfatter videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger, som offentlige myndigheder er i besiddelse af, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven omfatter ikke dokumenter og datasamlinger,

1) der er tilvejebragt eller kvalitetsforbedret som led i offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter, eller

2) hvortil tredjemand besidder en immateriel rettighed.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på

1) programvirksomhed i tv- og radioorganer, som er pålagt en public service-forpligtelse,

2) uddannelses- og forskningsinstitutioner og

3) kulturinstitutioner.

§ 3. Ved »offentlig myndighed« forstås statslige, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige organer.

Stk. 2. Ved »offentligretligt organ« forstås ethvert organ,

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter »som offentlige myndigheder«: », herunder offentlige biblioteker, museer og arkiver«.

3. I § 2, *stk. 3, nr. 3*, indsættes efter »kulturinstitutioner«: »jf. dog stk.1«.

1) der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det erhvervs- eller forretningsmæssige område,

2) som er en juridisk person, og

3) hvis drift hovedsagelig er finansieret af staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i organets administrative ledelse, bestyrelse eller tilsynsorgan.

Stk. 3. Ved »dokument« forstås alle informationer uanset medium og enhver del af disse informationer.

Stk. 4. Ved »datasamling« forstås registre eller andre systematiske fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling.

Stk. 5. Ved »videreanvendelse« forstås brug af offentlige myndigheders dokumenter eller datasamlinger til andre kommercielle eller ikke-kommercielle formål end det oprindelige formål, som dokumenterne eller datasamlingerne blev udarbejdet til. Udveksling af dokumenter eller datasamlinger mellem offentlige myndigheder betragtes alene som videreanvendelse, når offentlige myndigheder stiller dokumenter eller datasamlinger, der er omfattet af denne lov, til rådighed for kommercielle aktiviteter.

§ 4. Når en offentlig myndighed giver adgang til videreanvendelse af dokumenter eller datasamlinger efter denne lov, kan myndigheden i en aftale fastsætte betingelser for videreanvendelse. Betingelserne må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.

Stk. 2. Anmodning om videreanvendelse indgives til den offentlige myndighed, der er i besiddelse af dokumentet eller datasamlingen, eller til myndigheder, der i henhold til anden lovgivning administrerer datasamlinger.

Stk. 3. Myndigheden afgør snarest, om anmodningen kan imødekommes. Er begæringen ikke imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil, samt om hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

4. I § 4 indsættes før stk. 1, som nyt stykke:

»Offentlige myndigheder herunder offentlige biblioteker, museer og arkiver kan stille dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse, medmindre lovens øvrige bestemmelser eller anden lovgivning er til hinder herfor.«

Stk. 1-5 bliver herefter stk. 2-6.

5. I § 4, *stk. 1, 2. pkt.*, der bliver stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »Betingelserne må ikke«: »unødigt«.

6. § 4, *stk. 3 og 4*, der bliver stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Myndigheden afgør snarest, om anmodningen kan imødekommes. En anmodning om videreanvendelse skal færdigbehandles inden syv arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på

Stk. 4. Såfremt der er behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden snarest aftaletilbud til ansøgeren. Er tilbudet ikke udarbejdet inden 10 dage efter, at anmodningen er modtaget af myndigheden, skal denne underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge.

Stk. 5. Hvis afgørelse af anmodningen om videreanvendelse af eksisterende dokumenter eller datasamlinger forudsætter væsentlige omkostninger til dokumentation, konsulentundersøgelser og lign. for den offentlige myndighed, skal myndigheden underrette ansøgeren herom med skøn over nødvendige udgifter i forbindelse med behandling af anmodningen, såfremt omkostningerne bedes afholdt af ansøgeren. Hvis ansøgeren stillet over for kravet om afholdelse af disse udgifter ikke ønsker at opretholde anmodningen, kan den offentlige myndighed indstille den videre behandling af anmodningen.

§ 6. Når en offentlig myndighed giver afslag på anmodningen om videreanvendelse med henvisning til § 2, stk. 2, nr. 2, skal afslaget indeholde en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes. Alternativt skal den offentlige myndighed henvisne til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale.

§ 7. Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende sprogversioner og formater, herunder elektroniske formater, samt, såfremt det er muligt, i elektronisk form.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter aftale med finansministeren fastsætte regler om standarder for formater til brug for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter og datasamlinger i forbindelse med etablering af nye grænseflader og kvalitetsforbedring af data.

grund af f.eks. omfanget eller kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger som anmodningen vedrører undtagelsesvist ikke er muligt. Ansøgeren skal i givet fald underrettes om grunden til fristoverskridelsen samt om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet. »

»*Stk. 5.* Er der behov for at indgå en løbende aftale om videreanvendelse, udarbejder myndigheden inden syv arbejdsdage efter modtagelsen et aftaletilbud til ansøger. Hvis dette på grund af f.eks. omfanget og kompleksiteten af de dokumenter og datasamlinger, som anmodningen vedrører ikke er muligt, skal myndigheden underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår et aftaletilbud kan forventes at foreligge.«

7. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, når afslag meddeles af et offentligt bibliotek, museum eller arkiv.«

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Når dokumenter og datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, skal offentlige myndigheder sikre, at disse er tilgængelige i alle allerede eksisterende sprogversioner og formater, herunder i elektroniske formater. Er det muligt og hensigtsmæssigt skal dokumenter og datasamlinger endvidere stilles til rådighed i formelle, åbne og maskinlæsbare formater sammen med dokumenters og datasamlingers metadata, medmindre det ikke kan klares ved en simpel ekspeditionssag.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille uddrag til rådighed for at efterkomme stk. 1, hvis dette ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.«

§ 8. Når dokumenter eller datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der opkræves et gebyr. Såfremt der opkræves et gebyr, må gebyret ikke overstige marginalomkostningerne ved at stille data til rådighed, dvs. omkostningerne ved distribution og eventuel kvalitetsforbedring af dokumenterne og datasamlingerne, herunder etablering af grænseflader, der er nødvendige for at kunne imødekomme ansøgers anmodning.

Stk. 2. Når dokumenter eller datasamlinger er produceret som led i en indtægtsfinansieret offentlig produktionsvirksomhed, dvs. hvor den offentlige myndigheds hovedopgave er helt eller delvis indtægtsfinansieret, kan der ud over gebyret som nævnt i stk. 1 fastsættes en betaling, som helt eller delvis dækker omkostningerne ved selve dokument- eller dataproduktionen.

Stk. 3. Offentlige myndigheder fastsætter standardgebyrer for videreanvendelse af deres dokumenter og datasamlinger på forhånd.

Stk. 4. Den offentlige myndighed skal efter anmodning angive beregningsgrundlaget for det fastsatte gebyr. Den pågældende myndighed skal også angive, hvilke faktorer der vil blive lagt til grund for beregningen af gebyrer i atypiske tilfælde.

§ 10. Aftaler om videreanvendelse af dokumenter og datasamlinger må ikke tildele eneret, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Såfremt eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, kan den offentlige myndighed indgå en eneretsaftale. Aftalen skal indeholde en begrundelse for eneretten. Begrundelsen for enerettens tildeling revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år.

Stk. 3. Aftaler om eneret skal være offentligt tilgængelige.

9. § 8, stk. 1 affattes således:

»Når dokumenter eller datasamlinger stilles til rådighed for videreanvendelse, kan der opkræves et gebyr til dækning af de meromkostninger, der er forbundet med at stille dokumenter eller datasamlinger til rådighed for videreanvendelse.«

10. I § 10, stk. 1, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 4«

11. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Varigheden af en eneretsaftale om digitalisering af kulturelle ressourcer kan ikke overstige 10 år. Dog kan en eneretsaftale overstige 10 år, hvis det er nødvendigt for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse. Kulturministeren sikrer efter forhandling med finansministeren, at en aftale med længere løbetid end 10 år revurderes for

så vidt angår aftalens løbetid i det 11. år og herefter hvert 7. år. «

§ 11. Den offentlige myndighed offentliggør en oversigt over dokumenter og datasamlinger, der stilles til rådighed for videreanvendelse efter denne lov.

Stk. 2. Beslutter den offentlige myndighed ikke længere at stille bestemte dokumenter og datasamlinger til rådighed for videreanvendelse eller ikke længere at opdatere dem, skal myndigheden offentliggøre beslutningen herom, så snart det kan lade sig gøre, og, såfremt det er muligt, i elektronisk form.

12. I § 11 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af dokumenter og datasamlinger efter *stk. 1-2*«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Aftaler om eneret, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelse efter § 10, *stk. 4*, skal ophøre ved kontraktens udløb, dog senest den 18. juli 2043.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 2**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer EØS-relevant tekst**

EU-Tidende nr. L 175 af 27/06/2013 s. 0001 - 0008

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU

af 26. juni 2013

om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Dokumenter produceret af medlemsstaternes offentlige myndigheder udgør en omfattende, forskelligartet og værdifuld samling ressourcer, som kan være til gavn for videnøkonomien.

(2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer [3] fastlægges der et minimum af regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af.

(3) Åbne datapolitikker, som tilskynder til bred adgang til og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer til private eller kommercielle formål med minimale eller ingen juridiske, tekniske eller økonomiske begrænsninger, og som fremmer informationsstrømmen ikke kun for økonomiske aktører, men også for offentligheden kan spille en vigtig rolle med hensyn til at kickstarte udviklingen af nye tjenesteydelser baseret på nye metoder for kombination og anvendelse af sådanne informationer, stimulere økonomisk vækst og fremme socialt engagement. Dette forudsætter imidlertid ensartede bestemmelser på EU-niveau med hensyn til, hvorvidt videreanvendelse af dokumenter er tilladt eller ej, hvilket ikke kan opnås ved at lade dette spørgsmål afgøre af medlemsstaternes eller de berørte offentlige myndigheders forskellige regler og praksis.

(4) Ved at tillade videreanvendelse af dokumenter, som er i en offentlig myndigheds besiddelse, skabes der merværdi for videreanvendere, for slutbrugerne og for samfundet i almindelighed og i mange tilfælde også for den offentlige myndighed selv, idet man fremmer gennemsigtigheden og ansvarligheden og får tilbagemeldinger fra videreanvendere og slutbrugere, hvilket giver den berørte offentlige myndighed mulighed for at forbedre kvaliteten af de indsamlede oplysninger.

(5) Siden det første regelsæt om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer blev vedtaget i 2003, er mængden af data på verdensplan, herunder offentlige data, steget eksponentielt, og nye typer af data genereres og indsamles. Sideløbende er vi vidner til en konstant evolution i teknologier til analyse, udnyttelse og behandling af data. Denne hastige teknologiske evolution gør det muligt at skabe nye tjene-

steydelser og nye anvendelsesområder, der er baseret på brug, aggregering eller kombination af data. Reglerne fra 2003 kan ikke længere holde trit med disse hurtige forandringer, og som følge heraf er der risiko for at gå glip af de økonomiske og samfundsmæssige muligheder ved videreanvendelse af offentlige data.

(6) Samtidig har medlemsstaterne nu indført videreanvendelsespolitikker i henhold til direktiv 2003/98/EF, og nogle af dem har vedtaget ambitiøse åbne datapolitikker for at gøre videreanvendelse af de tilgængelige offentlige data lettere for borgere og virksomheder ud over det minimumsniveau, der fastsættes i nævnte direktiv. For at forhindre, at forskellige regler i forskellige medlemsstater virker som en hindring for det grænseoverskridende udbud af produkter og tjenesteydelser, og for at give mulighed for videreanvendelse af sammenlignelige offentlige datasæt til fælleseuropæiske anvendelser baseret på disse datasæt, er der behov for en minimumsharmonisering til fastlæggelse af, hvilke offentlige data der er tilgængelige for videreanvendelse på det indre informationsmarked, som er forenelig med den relevante aktindsigtsordning.

(7) Direktiv 2003/98/EF indeholder ikke en forpligtelse i forbindelse med aktindsigt eller en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter. Det er fortsat medlemsstaterne eller den berørte offentlige myndighed, der træffer beslutning om tilladelse til videreanvendelse. Samtidig bygger direktiv 2003/98/EF på nationale regler om aktindsigt, og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter er derfor ikke påkrævet i henhold til direktivet, hvis aktindsigt heri er begrænset (hvis f.eks. de nationale regler kun giver aktindsigt for borgere eller virksomheder, der kan dokumentere en særlig interesse i at få aktindsigt i dokumenterne) eller udelukket (hvis f.eks. de nationale regler udelukker aktindsigt på grund af dokumenternes følsomme karakter, bl.a. under henvisning til den nationale sikkerhed, forsvaret eller den offentlige sikkerhed). Nogle medlemsstater har udtrykkeligt kædet retten til videreanvendelse sammen med retten til aktindsigt, således at alle almindeligt tilgængelige dokumenter kan videreanvendes. I andre medlemsstater er sammenhængen mellem de to regelsæt mindre tydelig, og dette giver anledning til retsikkerhed.

(8) Direktiv 2003/98/EF bør derfor ændres, så der fastlægges en tydelig pligt for medlemsstaterne til at give mulighed for videreanvendelse af alle dokumenter, medmindre aktindsigt heri er begrænset eller udelukket i henhold til nationale regler om aktindsigt og med forbehold af de andre undtagelser, der er fastsat i nærværende direktiv. De ændringer, der indføres ved dette direktiv, søger ikke at definere eller ændre aktindsigtsordningerne i medlemsstaterne, som fortsat hører under deres ansvar.

(9) Under hensyntagen til EU-retten og medlemsstaternes og Unionens internationale forpligtelser, herunder navnlig Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, bør dokumenter, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til, holdes uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF. Hvis tredjemand var den oprindelige ejer af de intellektuelle ejendomsrettigheder til et dokument, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er i besiddelse af, og eneretsperioden ikke er udløbet, bør et sådant dokument i forbindelse med dette direktiv anses som et dokument, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til.

(10) Direktiv 2003/98/EF bør gælde for dokumenter, hvis tilvejebringelse er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaterne. Såfremt der ikke findes sådanne forskrifter, bør de offentlige opgaver defineres i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaterne, forudsat at de offentlige opgavers rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol. De offentlige opgaver kan defineres generelt eller fra sag til sag for de enkelte offentlige myndigheder.

(11) Dette direktiv bør gennemføres og anvendes under fuld overholdelse af principperne i tilknytning til beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [4]. Det er navnlig værd at bemærke, at med-

lemsstaterne i henhold til nævnte direktiv bør præcisere, på hvilke betingelser behandling af personoplysninger er lovlig. Desuden er et af principperne i direktivet, at personoplysninger ikke må behandles yderligere efter indsamling på en måde, der er uforenelig med de specifikke, udtrykkeligt angivne og legitime formål, som oplysningerne blev indsamlet til.

(12) Direktiv 2003/98/EF bør ikke berøre de rettigheder, herunder økonomiske og ideelle rettigheder, som ansatte i den offentlige sektor har i henhold til national lovgivning.

(13) Stilles et dokument til rådighed for videreanvendelse, bør den pågældende offentlige myndighed endvidere bevare rettighederne til at udnytte dokumentet.

(14) Anvendelsesområde for direktiv 2003/98/EF bør udvides til også at omfatte biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver.

(15) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, som dækker hele Unionen. Biblioteker, museer og arkiver har en betydelig mængde værdifulde offentlige informationsressourcer, navnlig fordi digitaliseringsprojekter har mangedoblet mængden af digitalt offentligt materiale. Disse kulturhistoriske samlinger og dertil hørende metadata er et potentielt grundlag for produkter og tjenester med digitalt indhold og har et kæmpe potentiale for innovativ videreanvendelse på områder som læring og turisme. Mere vidtgående muligheder for at videreanvende offentligt kulturelt materiale bør bl.a. give EU-virksomheder mulighed for at udnytte dets potentiale og bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse.

(16) Der er betydelige forskelle mellem de regler og den praksis, der gælder i medlemsstaterne, vedrørende udnyttelsen af offentlige kulturelle ressourcer, hvilket udgør hindringer for udnyttelse af disse ressourcers økonomiske potentiale. Samtidig med at biblioteker, museer og arkiver fortsat investerer i digitalisering, stiller mange af dem allerede deres offentlige indhold til rådighed til videreanvendelse, og mange søger aktivt efter muligheder for at videreanvende deres indhold. Da kulturinstitutionerne imidlertid opererer i meget forskellige lovgivningsmæssige og kulturelle miljøer, har kulturinstitutionernes praksis med hensyn til udnyttelse af indhold udviklet sig meget forskelligt.

(17) Eftersom forskelle i nationale regler og praksis eller manglende klarhed hindrer et velfungerende indre marked og en hensigtsmæssig udvikling af informationssamfundet i Unionen, bør et minimum af harmonisering af nationale regler og praksis for videreanvendelse af offentligt kulturelt materiale på biblioteker, på museer og i arkiver i tilfælde sikres.

(18) En udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF bør begrænses til tre typer kulturinstitutioner — biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver — fordi deres samlinger er og i stigende grad vil blive et værdifuldt råmateriale til videreanvendelse i mange produkter såsom mobile applikationer. Andre typer kulturinstitutioner (som f.eks. orkestre, operaer, balletter og teatre), herunder arkiver, der er en del af disse institutioner, bør fortsat ikke være omfattet på grund af deres særlige karakter af »scenekunstinstitutioner«. Da næsten alt deres materiale er omfattet af tredjemands intellektuelle ejendomsret og derfor ville forblive uden for direktivets anvendelsesområde, ville det have ringe effekt at lade dem være omfattet af direktivet.

(19) Digitalisering er et vigtigt middel til at sikre en bredere adgang til og videreanvendelse af kulturelt materiale i forbindelse med uddannelse, arbejde eller fritid. Det giver også betydelige økonomiske muligheder, som gør det lettere at integrere kulturelt materiale i digitale tjenester og produkter, og dermed fremmer jobskabelse og vækst. Disse aspekter er bl.a. blevet fremhævet i Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om Europeana — næste fase [5], Kommissionens henstilling 2011/711/EU af 27. oktober 2011 om digitalisering og onlineadgang til kulturelt materiale og digital opbevaring [6] og Rådets konklusioner af 10. maj 2012 om digitalisering og onlineadgang til kulturelt materiale og digital opbevaring [7]. Disse dokumenter definerer, hvordan man skal håndtere de juridiske, finansielle og organisatoriske aspekter af digitaliseringen af den europæiske kulturarv og onlineadgangen hertil.

(20) Med henblik på at lette videreanvendelse bør offentlige myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, stille deres dokumenter til rådighed i et åbent og maskinlæsbart format, og sammen med deres metadata, med den bedst mulige præcision og granularitet, i et format, der sikrer interoperabilitet, f.eks. ved at behandle dem i henhold til principperne for kompatibilitets- og anvendelighedskrav til geografiske oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) [8].

(21) Et dokument bør betragtes som værende i et maskinlæsbart format, hvis det er i et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af det. Data kodet i filer, der er struktureret i et maskinlæsbart format, er maskinlæsbare data. Maskinlæsbare formater kan være åbne eller lukkede; de kan være formelle standarder eller ej. Dokumenter, der er kodet i et filformat, som begrænser en sådan automatisk behandling, fordi data ikke kan eller ikke uden problemer kan udtrækkes af sådanne dokumenter, bør ikke betragtes som dokumenter i maskinlæsbart format. Medlemsstaterne bør, hvor det er hensigtsmæssigt, tilskynde til brug af åbne maskinlæsbare formater.

(22) Når offentlige myndigheder opkræver gebyr for videreanvendelse af dokumenter, bør gebyret i princippet begrænses til de marginale omkostninger. Der bør dog tages hensyn til nødvendigheden af ikke at hindre den normale funktion af offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver eller omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af bestemte dokumenter, der stilles til rådighed for videreanvendelse. I sådanne tilfælde bør de offentlige myndigheder kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger. Sådanne gebyrer bør fastsættes i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier, og den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter bør ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling samt en rimelig forrentning af investeringerne. Forpligtelsen til at generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af de offentlige myndigheders opgaver eller omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af bestemte dokumenter behøver ikke at være lovbestemt, men kan f.eks. følge af administrativ praksis i medlemsstaterne. En sådan forpligtelse bør regelmæssigt revurderes af medlemsstaterne.

(23) Biblioteker, museer og arkiver bør også kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger for ikke at hindre deres normale funktion. For sådanne offentlige myndigheders vedkommende bør den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter i den relevante regnskabsperiode ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds clearance samt en rimelig forrentning af investeringerne. For så vidt angår biblioteker, museer og arkiver kan der i betragtning af deres særlige karakter tages hensyn til priserne for videreanvendelse af identiske eller lignende dokumenter i den private sektor ved beregningen af den rimelige forrentning af investeringerne.

(24) Kriterierne for gebyrer som fastlagt i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at anvende lavere gebyrer eller slet ingen gebyrer.

(25) Medlemsstaterne bør fastsætte kriterier for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. I den forbindelse kan medlemsstaterne f.eks. fastsætte sådanne kriterier i de nationale regler eller udpege den eller de relevante myndigheder ud over den offentlige myndighed selv, som har kompetence til at fastsætte kriterierne. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige og retlige systemer. Det kan være en eksisterende myndighed med budgetmæssige udøvende beføjelser og under politisk ansvar.

(26) I forbindelse med enhver videreanvendelse af et dokument kan offentlige myndigheder pålægge videreanvenderen betingelser, i givet fald gennem en licens, såsom kildeangivelse og angivelse af, om dokumentet på nogen måde er blevet ændret af videreanvenderen. Enhver licens til videreanvendelse af den

offentlige sektors informationer bør under alle omstændigheder indeholde så få restriktioner for videreanvendelsen som muligt, f.eks. begrænset til et krav om angivelse af kilde. Åbne licenser, som er tilgængelige online, og som giver bredere videreanvendelsesrettigheder uden teknologiske, økonomiske eller geografiske begrænsninger og er baseret på åbne dataformater, bør spille en vigtig rolle i denne henseende. Medlemsstaterne bør derfor tilskynde til brug af åbne licenser, som med tiden bør blive almindelig praksis i hele Unionen.

(27) Kommissionen har støttet udviklingen af en onlineresultattavle for den offentlige sektors informationer med relevante resultatindikatorer for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer i alle medlemsstaterne. En løbende opdatering af resultattavlen vil bidrage til udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og tilgængeligheden af oplysninger om politikker og praksis i hele Unionen.

(28) Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans. Der kan her være tale om en allerede eksisterende national myndighed som f.eks. den nationale konkurrencemyndighed, den nationale myndighed for aktindsigt eller en national domstol. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige systemer og retssystemer og bør ikke begrænse andre klagemuligheder, som består for personer, der ansøger om videreanvendelse. Den bør dog være adskilt fra den mekanisme i medlemsstaten, som fastlægger kriterierne for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse af afslag på anmodninger, men også af afgørelser, hvorved der ganske vist gives tilladelse til videreanvendelse, men som stadig berører ansøgerne af andre grunde, navnlig på grund af gebyrreglerne. Prøvelsen bør være hurtig i overensstemmelse med behovene på et hurtigt skiftende marked.

(29) Konkurrencereglerne bør overholdes, når man fastlægger principperne for videreanvendelse af dokumenter og så vidt muligt undgå aftaler om eneret mellem offentlige myndigheder og private partnere. Det kan imidlertid nogle gange være nødvendigt med eneret til videreanvendelse af bestemte dokumenter fra den offentlige sektor for at levere en tjenesteydelse i offentlighedens interesse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis intet kommercielt forlag vil offentliggøre informationen uden en sådan eneret. Direktiv 2003/98/EF tillader derfor aftaler om eneret, hvis eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, idet aftalerne bør revurderes med jævne mellemrum.

(30) Som følge af udvidelsen af anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF til biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver bør der tages hensyn til de bestående forskelle i medlemsstaterne med hensyn til digitalisering af kulturelle ressourcer, som ikke har kunnet håndteres effektivt i henhold til direktivets nuværende regler om aftaler om eneret. Der findes talrige samarbejdsaftaler mellem biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer, arkiver og private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle ressourcer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist, at sådanne offentlig-private partnerskaber kan give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle goder, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv.

(31) Vedrører en eneret digitalisering af kulturelle ressourcer, kan en vis eneretsperiode være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering ind igen. Denne periode bør dog være tidsbegrænset og så kort som mulig for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret. Perioden med eneret til at digitalisere kulturelle ressourcer bør som hovedregel ikke overstige ti år. En eneretsperiode på mere end ti år bør være underlagt krav om revurdering under hensyntagen til de teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået. Desuden bør der i forbindelse med alle offentlig-private partnerskaber om digitalisering af kulturelle ressourcer gives partnerkulturinstitutionen fulde rettigheder med hensyn til brug af digitaliserede kulturelle ressourcer efter aftalens ophør.

(32) For at tage behørigt hensyn til kontrakter og andre aftaler om eneret, som er indgået inden dette direktivs ikrafttræden, bør der indføres passende overgangsbestemmelser for at beskytte de berørte parters interesser, hvis deres enerettigheder ikke falder ind under de undtagelser, som er tilladt i henhold til dette

direktiv. Disse overgangsbestemmelser bør give mulighed for, at parternes enerettigheder kan fortsætte med at bestå indtil udløbet af kontrakten eller, for så vidt angår tidsubegrænsede kontrakter eller kontrakter af meget lang varighed, i en tilstrækkelig lang periode til, at parterne kan træffe passende foranstaltninger. Overgangsbestemmelserne bør ikke finde anvendelse på kontrakter og andre aftaler om eneret, som indgås efter dette direktivs ikrafttræden men før anvendelsen af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, for at undgå situationer, hvor der indgås kontrakter eller andre langsigtede aftaler, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, for at omgå de fremtidige nationale gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages. Kontrakter og andre aftaler, der indgås efter dette direktivs ikrafttræden, men inden datoen for anvendelse af nationale gennemførelsesbestemmelser, bør derfor overholde dette direktiv fra datoen for anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv.

(33) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme skabelse af informationsprodukter og -tjenester i hele Unionen, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge dels private virksomheders, navnlig små og mellemstore virksomheders, effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi, dels borgernes effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor med henblik på at lette den frie informations- og kommunikationsstrøm, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings fælleseuropæiske omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(34) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder beskyttelsen af personoplysninger (artikel 8) og ejendomsretten (artikel 17). Intet i dette direktiv bør fortolkes eller gennemføres på en måde, der er uforenelig med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

(35) Det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om omfanget af videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og praksis med hensyn til klager.

(36) Kommissionen bør bistå medlemsstaterne med at gennemføre dette direktiv på en konsekvent måde ved at udstikke retningslinjer om navnlig anbefalede standardlicenser, datasæt og gebyrer for videreanvendelse af dokumenter efter høring af de interesserede parter.

(37) Direktiv 2003/98/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/98/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) dokumenter, hvis tilvejebringelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaten eller i mangel heraf, som fastlagt i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i den pågældende medlemsstat, forudsat at de offentlige opgavers rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol«.

ii) Litra c) affattes således:

»c) dokumenter, som er udelukket fra aktindsigt i henhold til medlemsstaternes regler herom, bl.a. af følgende grunde:

- beskyttelse af den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret eller den offentlige sikkerhed
- statistisk fortrolighed
- kommerciel fortrolighed (f.eks. forretnings-, erhvervs- og virksomhedshemmeligheder)«.

iii) Følgende litraer indsættes:

»ca) dokumenter, hvortil adgang er begrænset i henhold til medlemsstaternes aktindsigtsordninger, herunder tilfælde, hvor borgere eller virksomheder skal dokumentere en særlig interesse for at få aktindsigt i dokumenterne

cb) dele af dokumenter, der kun indeholder logoer, emblemer og insignier

cc) dokumenter, hvortil adgang er udelukket eller begrænset i henhold til aktindsigtordningerne, under henvisning til beskyttelse af personoplysninger, og dele af dokumenter, der i henhold til disse ordninger er adgang til, som indeholder personoplysninger, hvis videreanvendelse ifølge lovgivningen er uforenelig med lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger«.

iv) Litra e) affattes således:

»e) dokumenter, som uddannelses- og forskningsinstitutioner er i besiddelse af, herunder organisationer, der som opgave har overførsel af forskningsresultater, skoler og universiteter undtagen universitetsbiblioteker, og«.

v) Litra f) affattes således:

»f) dokumenter, som kulturinstitutioner bortset fra biblioteker, museer og arkiver, er i besiddelse af.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Dette direktiv er baseret på og berører ikke de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne.«

c) I stk. 4 erstattes ordet »fællesskabslovgivningen« med ordet »EU-lovgivningen«.

2) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

»6) »maskinlæsbart format« : et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og udtrække specifikke data af interesse, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur

7) »åbent format« : et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter

8) »formel åben standard« : en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljerede specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software

9) »universitet« : en offentlig myndighed, som tilbyder en videregående uddannelse, der fører til akademiske grader.«

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Generelt princip

1. Medlemsstaterne sikrer, at dokumenter, som dette direktiv finder anvendelse på i henhold til artikel 1, kan videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV, jf. dog stk. 2.

2. For dokumenter, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har intellektuelle ejendomsrettigheder til, sikrer medlemsstaterne, når videreanvendelse af sådanne dokumenter er tilladt, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV.«

4) Artikel 4, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Såfremt der gives afslag på anmodningen, begrundes den offentlige myndighed dette over for ansøgeren på grundlag af de relevante bestemmelser om aktindsigt i den pågældende medlemsstat eller de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, herunder navnlig artikel 1, stk. 2, litra a)-cc), eller artikel 3. Såfremt der gives afslag på grundlag af artikel 1, stk. 2, litra b), indsætter den offentlige myndighed en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes, eller alternativt til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale. Biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er ikke forpligtet til at indsætte en sådan henvisning.

4. Enhver afgørelse vedrørende videreanvendelse skal indeholde oplysning om klagemuligheder, såfremt ansøgeren ønsker at påklage afgørelsen. Klagemulighederne skal omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans med den nødvendige ekspertise, såsom den nationale konkurrencemyndighed, den nationale myndighed for aktindsigt eller en national domstol, hvis afgørelser er bindende for den pågældende offentlige myndighed.«

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Tilgængelige formater

1. Offentlige myndigheder sikrer, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater eller i alle allerede eksisterende sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i et åbent og maskinlæsbart format sammen med deres metadata. Både formatet og metadataene bør så vidt muligt være i overensstemmelse med formelle åbne standarder.

2. Stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille uddrag til rådighed for at efterkomme stk. 1, hvis dette ville medføre et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

3. Det kan ikke under henvisning til dette direktiv kræves, at offentlige myndigheder fortsætter med at udarbejde en bestemt type dokumenter, for at de kan videreanvendes af en organisation i den private eller offentlige sektor.«

6) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Gebyrprincipper

1. Såfremt der opkræves gebyr for videreanvendelse af dokumenter, skal gebyret begrænses til de marginale omkostninger ved reproduktion, tilrådighedsstillelse og formidling af dokumenterne.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende:

- a) offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver
- b) undtagelsesvis dokumenter, for hvilke den berørte offentlige myndighed skal generere tilstrækkelige indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling. Disse forpligtelser fastsættes ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaterne. Såfremt der ikke findes sådanne forskrifter, fastsættes forpligtelserne i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaten
- c) biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver.

3. I de i stk. 2, litra a) og b), omhandlede tilfælde, beregner de berørte offentlige myndigheder de samlede gebyrer i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier, der fastlægges af medlemsstaterne. Myndighedernes samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode må ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.

4. Såfremt de i stk. 2, litra c), omhandlede offentlige myndigheder opkræver gebyrer, må den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds clearance samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.«

7) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Gennemsigtighed

1. Er der tale om standardgebyrer, fastlægges betingelserne og størrelsen af gebyrerne for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter, herunder beregningsgrundlaget for gebyrerne, på forhånd og offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form.

2. Er der tale om andre gebyrer for videreanvendelse end de i stk. 1 nævnte, angiver den pågældende myndighed på forhånd, hvilke faktorer der vil blive lagt til grund for beregningen af disse gebyrer. På anmodning angiver den pågældende myndighed også, hvordan gebyrerne er beregnet i forbindelse med den konkrete anmodning om videreanvendelse.

3. De forpligtelser, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, litra b), fastlægges på forhånd. De offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form.

4. De offentlige myndigheder sikrer, at ansøgere om videreanvendelse af dokumenter underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem.«

8) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Offentlige myndigheder kan tillade videreanvendelse uden betingelser, eller de kan stille betingelser, eventuelt gennem en licens. Disse betingelser må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.«

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Praktiske ordninger

Medlemsstaterne etablerer praktiske ordninger, som gør det lettere at søge efter dokumenter, hvortil der er givet adgang til videreanvendelse, f.eks. lister over de vigtigste dokumenter med relevante metadata, der, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, er tilgængelige online og i et maskinlæsbart format, og webportaler, hvorfra der er adgang til sådanne lister over dokumenter. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er muligt, tværproglig søgning efter dokumenter.«

10) Artikel 11 ændres således:

a) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Dette stykke finder ikke anvendelse på digitalisering af kulturelle ressourcer.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Uanset stk. 1, må eneretsperioden, såfremt en eneret vedrører digitalisering af kulturelle ressourcer, som hovedregel ikke overstige ti år. I tilfælde, hvor den pågældende periode overstiger ti år, skal den varighed revurderes i løbet af det 11. år og herefter hvert syvende år.

De i første afsnit omhandlede aftaler om eneret skal være gennemskuelige og offentligt tilgængelige.

I tilfælde af en eneret som omhandlet i første afsnit, skal den berørte offentlige myndighed, som led i disse aftaler, gratis modtage en kopi af de digitaliserede kulturelle ressourcer. Denne kopi stilles til rådighed med henblik på videreanvendelse ved udgangen af eneretsperioden.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Aftaler om eneret, der eksisterer den 1. juli 2005, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelsen i stk. 2, skal ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 31. december 2008.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»4. Med forbehold af stk. 3 skal aftaler om eneret, der eksisterer den 17. juli 2013, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelserne i stk. 2 og 2a, ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 18. juli 2043.«

11) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Revision

1. Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision senest den 18. juli 2018 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet resultatet af denne revision sammen med eventuelle forslag til ændring af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne forelægger hvert tredje år Kommissionen en rapport om tilgængeligheden af den offentlige sektors informationer til videreanvendelse og betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og praksis med hensyn til klager. Medlemsstaterne foretager på grundlag af denne rapport, som offentliggøres, en gennemgang af gennemførelsen af artikel 6, navnlig hvad angår opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede revision skal især dreje sig om dette direktivs anvendelsesområde og virkning, herunder omfanget af stigningen i anvendelsen af den offentlige sektors dokumenter, konsekvenserne af anvendelsen af gebyrprincippet og anvendelsen af officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, samspillet mellem databeskyttelsesreglerne og mulighederne for videreanvendelse samt yderligere muligheder for at gøre det indre marked mere velfungerende og fremme udviklingen i den europæiske indholdsindustri.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 18. juli 2015 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 18. juli 2015.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.